

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 10. Gravis quorundam Franciæ Præsulum vexatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

„Utinam Papuliensis, ut in pace Sæc. XVIII.
 „vivere posset, sui Episcopatus cessio- A. C. 1735.
 „nem ad Regem transmisisset, eidem-
 „que duntaxat exposuisset, se credere,
 „quod Deus ab ipso deposceret, ut ab-
 „dicato Sacri Ministerii onere, sese a
 „mundi strepitu subduceret, suæque vi-
 „tæ dies in solitudine compleret! Non
 „desunt Episcoporum non pauci, qui
 „hanc semitam calcarunt: inde Eccle-
 „siæ gloriosum reliquere exemplum, &
 „adhuc dum ipsorum memoria in bene-
 „dictione & honore est. Ast a Dei Spi-
 „ritu in solitudinem ducti erant, & ip-
 „sorum sæculi fuga exstitit sine scanda-
 „losa confessione, sine strepitu, sine re-
 „bellione contra Ecclesiam Matrem
 „suam &c“.

§. X.

*Gravis quorundam Franciæ Præsu-
 lum vexatio.*

Eo tempore pro affectuum diversitate
 diversa fervebant studia; non pau-
 ci enim Papuliensis Episcopi apostasiam
 editis scriptis acriter insectabantur, alii
 in ejus defensionem suos exercebant
 calamos: Verum Franciæ Rex omnia
 scripta ultro citroque edita per sancti-
 oris Senatus decretum suppressit, inhi-
 buitque, ne deinceps Episcoporum ul-
 lus

Sæc. XVIII. A. C. 1735. lus epistolam Pastoralem hac in caussa sine prævio Regis consensu publici juris faceret. Qui confusionem ejus temporis, & turbulentissimum Franciæ statum meminerit, perfacile intelliget, quam acerbo dolore Præsules interdicitam juris sui defensionem tulerint, quantaque vigilantia ac prudentia eis enitendum fuerit, ne graviores Regis indignationem incurrerent, & ne quid eorum Ecclesiæ detrimenti caperent. Eo fine Cleri Gallicani comitia celebrare constituunt; ac die secunda Junii simul congregati suos Deputatos ad Regem Versallias decernunt, pro more necessaria petiuros licentiam. Eodem die quinta ejusdem mensis solemnibus comitiis datur initium ac præprimis Fleury Cardinalis nomine Regis tanquam consuetum, ut vocant, *donum gratuitum* viginti librarum miliones postulat. Postea Tolosanus Episcopus perelegantem habuit orationem, qua absoluta Rex Cleri pollicitus est, quod præsentibus Ecclesiasticas controversias componere intentus, Parlamenti jurisdictionem in Religionis res præter fas extensam coercere, eamque Episcopali Ordini asserere velit: Regia hac pollicitatione excitati novem illi Præsules, qui nuper literas a se subscriptas Regi porrexerant, que

querelas suas contra impositam silentii Sæc. XVIII.
 legem, & Papuliense mandatum inno- A. C. 1735.
 vare parabant. Attamen Fleuryus
 Cardinalis veritus, ne intempestivus
 horum ardor novas concitaret turbas,
 in Provinciarum comitiis rem ita se-
 creto instruxit, ut hi novem Præsules
 ad Cleri Gallicani comitia non deputa-
 rentur. Hos inter præcipue erat Pe-
 trus Lafiteau Sistaricensis Episcopus,
 quem, ut Fleuryus sine strepitu exclu-
 dere posset, potissimos Provinciæ Epi-
 scopos rogabat, ut rem adeo circum-
 specte agerent, ne ulla hujus exclusio-
 nis notitia aut suspicio Sistaricensi subo-
 leret. Attamen brevi patuit res tota,
 & Sistaricensem Episcopum cum aliis
 octo exclusum fuisse, communis vulga-
 vit fama: Cum vero hic idem Præsul
 ejusmodi exclusionibus Episcopatus ju-
 ra graviter læsa arbitraretur, ut Car-
 dinalis voto cederet, simul tamen Epi-
 scopalis dignitatis honorem factum ser-
 varet, duo proposuit temperamenta,
 ac conditiones, quibus admissis se a
 generalibus Cleri comitiis abfuturum
 spondit: Harum prima erat, ut ipse
 quidem ad Comitia deputaretur, se
 tamen hanc deputationem recusatu-
 rum promitteret. Altera, ut Muyus
 Comes, qui Regis nomine tum in Pro-
 vincia rerum summam moderabatur,

Sæc. XVIII. ex his Episcopis cuidam significaret, A. C. 1735. declararetque, Regem, ejusque Curiam ipsis liberum ac integrum relinquere, ut quemcunque vellent, deputare possent, quo in casu Sistaricensis sui designationem non acceptaret. Verum Præsules illi, qui Fleurio Cardinali adulabantur, neutrum ex his temperamentis ratum habebant: quo comperito Sistaricensis contra sui exclusionem, & apertam libertatis oppressionem palam reclamabat, suæque protestationis instrumentum ad Curiaë acta reponi, illudque tabulis inseri petebat, quo factò ex conventu discessit, quin hucusque in comitiis actitata suo firmaret chirographo.

§. XI.

Laudanensis Episcopi vindiciæ.

Inter duodecim Præsules a comitiis exclusos recensebatur etiam Episcopus Laudanensis, qui tamen insuper habito nuperi Regis decreto Episcopatus jura, honoremque edita epistola Pastoralis strenue propugnavit, non alio tamen sui Zeli successu, nisi quod novo Senatus Regii editto e sua Dioecesi pedem efferre prohiberetur, tandem ad Seminarium S. Nicolai Chartoneretum relegatus: Cum igitur hoc exilio Regisque